మానసమయూరి

- కస్తూరి మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

ప్రొద్దున్నే లేచిన శరత్‌కు రాత్రి జరిగిందంతా కల, నిజంకాదు అనిపించింది. కొడుకు నిద్రపోతున్న గదిలోకి వెళ్ళాడు.

వాడు అస్తవ్యస్తంగా పడుకుని ఉన్నాడు. గదిలో నిండిన వాసన రాత్రి జరిగింది 'కలకాదు' అని స్పష్టం చేస్తోంది.

ప్రశాంతి నిద్రలేచి ముభావంగా పనులు చేస్తోంది. స్రవంతి కూడా మూతి ముడుచుకుని ఉంది.

నిజానికి ఇంట్లో ఏమీ జరగలేదు కానీ వాతావరణంలో ఏదో తెలియని విషాదం, ఉద్విగ్నతలు నిండినట్టుంది. ఎవరికి వారు మౌనంగా తమ పనులు చేసుకుంటున్నారు. ఒకరు మరొకరితో మాట్లాడటంలేదు.

ఒకే ఇంట్లో ఎన్నో ఏళ్ళుగా కలసి ఉంటున్నా, ఎవరెవరి మనస్సుల్లో ఎలాంటి ఆలోచనలు మెదులుతున్నాయో ఎవరికి తెలుసు?

ఎవరెవరి ఆశలు, నిరాశలు, ఆనంద విషాదాలు ఎవరు పసికట్టగలరు? పై పై విషయాలు తెలుస్తాయి.

కానీ అంతరంగలోతుల్లో సుళ్ళు తిరుగుతున్న సుడిగుండాలనెవరు పసికట్టగలరు?

భౌతికంగా ఒక వ్యక్తితో, వ్యక్తుల సమూహంతో సంవత్సరాల తరబడి సన్నిహితంగా జీవించవచ్చు. కానీ మానసికంగా ఎంత సాన్నిహిత్యం సాధించగలరన్నది వేరే విషయం. ఇంట్లో వాతావరణాన్ని ఎలా తేలిక చేయాలో అర్థం కావటంలేదు శరత్‌కు. ఇంతలో సుమంత్ నిద్రలేచాడు.

ముఖం చిట్లించుకుని బయటకు వచ్చాడు కానీ ఆ చిట్లింపు వెనుక నేరభావన స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

మనిషి మనసుకి తాను చేస్తున్న పనుల్లో తప్పు ఒప్పులు ఎవరూ చెప్పకుండానే తెలుస్తాయి. కానీ తప్పు ఒప్పుకోవటానికి మెదడు సిద్ధంగా ఉండదు. మనసు మెదడు పై విజయం సాధిస్తే వ్యక్తి తప్పు గ్రహించి, క్షమార్పణలు చెప్పుకుని తప్పు సరిదిద్దుకోవటానికి సిద్ధంగా ఉంటాడు.

మెదడు మనసుపై విజయం సాధిస్తే, తప్పును కప్పిపుచ్చుకుని దాన్ని సమర్ధించుకోవాలని ప్రయత్నిస్తాడు. నేరం ఇతరుల పైకి నెట్టాలని ప్రయత్నిస్తాడు మెదడు, మనస్సు రెంటి మధ్య సమన్వయం ఉన్న మనిషి నేరం అనిపించేపని చేయడు.

తన కొడుకు ఏ వర్గీకరణలోకి వస్తాడా అని ఆసక్తిగా చూశాడు శరత్.

సుమంత్ మౌనంగా తన పనులు చేసుకుంటూ పోయాడు.

అమ్మని పలకరించాడు.

ఆమె మాట్లాడలేదు. ముభావంగా వెళ్ళిపోయింది.

చెల్లిని పలకరించాడు.

తనని కానట్టు వెళ్ళిపోయింది.

శరత్ ఎదురుగా వచ్చి కూచున్నాడు 'ఎలా ఉంది? తలనొప్పి తగ్గిందా?' అడిగాడు శరత్ మృదువుగా.

కోపంగా చూశాడు సుమంత్ తండ్రివైపు.

'నాకేమైంది? నాకు ఎందుకు తలనొప్పి? ఏమైంది ఇంట్లో అంతా ఎందుకిలా ఉన్నారు? నేనేం తప్పు చేశాను? నేను రేప్ చేశానా? మర్డర్ చేశానా? ఎవరినైనా లూటీ చేశానా? ఎందుకని అంతా నన్ను నేరస్తుడ్ని చూసినట్టు చూస్తున్నారు?' గట్టిగా అరిచాడు సుమంత్.

అంత వరకు నిశ్శబ్దంగా ఉన్న ఇంట్లో అతడి గొంతు వికృతంగా ప్రతిధ్వనించింది. అతడు అరచి ఆగిన తరువాత ఇంట్లో నెలకొన్న నిశ్శబ్దం మరింత భయంకరంగా ఉంది.

ఇంతలో ప్రశాంతి వంటింట్లోంచి గబగబా బయటకు వచ్చింది.

'ఏమిటా అరుపులు? కేకలు? ఇంటికి తాగి వచ్చింది నువ్వు. పిచ్చికుక్కలా అరుస్తావా? తల్లిదండ్రులంటే కనీస గౌరవం కూడాలేదా?' అరిచింది. తాను చేసిన నేరానికి కుములుతూ, దాన్ని కప్పిపుచ్చుకునేందుకు అందరిమీదా అరచే సంతృప్తి పడే మానసిక స్థితిలో ఉన్నాడు సుమంత్.

ఈ సమయంలో అతడిని తిట్టటం, అరవటం, నేరాన్ని ఎత్తి చూపటం చేయకూడనిపని.

కానీ ప్రశాంతి అదే పనిచేసింది.

తాను చేసిన పనికి సిగ్గుపడే బదులు, దాన్ని సమర్ధించుకునే 'తిరుగుబాటు' భావన తలెత్తింది.

సాధారణంగా తల్లిదండ్రులు పిల్లలను క్రమశిక్షణలో పెట్టటం అంటే బెదిరించటం, కొట్టటం, లంచం ఆశ చూపించటం, బతిమిలాడటంలలో ఏదో ఒకటి అనుకుంటారు.

పిల్లలు చెప్పినట్టు వినేట్టు చేసుకోవటమే క్రమశిక్షణ అనుకుంటారు. కానీ క్రమశిక్షణ అన్నది పిల్లల మనస్సుల్లోంచి రావాలి. బలవంతానో, బెదిరించో బయటనుంచి వచ్చిన క్రమశిక్షణ చిరుగాలికే ఎగిరిపోయే ధూళిలాంటిది. అలా పెరిగిన పిల్లలు ఎదుగుతున్న కొద్దీ తమ స్వీయానుభవాల ద్వారా తమపైనే ప్రత్యేకమైన అభిప్రాయాలు ఏర్పాటు చేసుకుంటారు.

తల్లిదండ్రులకు తమ పిల్లలు ఎంత ఎదిగినా చిన్న పిల్లల్లానే అనిపిస్తారు. చిన్నప్పుడు పిల్లలతో ఎలా వ్యవహరించాలో, ఎదిగిన తరువాత కూడా అలానే వ్యవహరిస్తారు.

ఇక్కడ నుంచీ ఘర్షణ మొదలవుతుంది.

ఎదిగిన పిల్లవాడు తల్లిదండ్రులు తన ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వాన్ని గుర్తించి గౌరవించాలని అనుకుంటాడు.

తల్లిదండ్రులు పిల్లవాడిని పిల్లవాడిగానే చూస్తారు. వాడి ఎదుగుదలలో తమ ప్రాధాన్యాన్ని గుర్తించి తమని గౌరవించాలని కోరుకుంటారు.

రెండు సమాంతరంగా ప్రవహించే నదుల్లాంటివి భావాలు, అభిప్రాయాలు..

చిన్నప్పుడు ఎలాగయితే బెదిరింపులు, తిట్టటం ద్వారా పిల్లవాడికి బుద్ధి చెప్పాలని ప్రయత్నించిందో అదే రీతిలో ఎదిగిన పిల్లవాడి తప్పును ఎత్తి చూపించి నేర భావన కలిగించాలని ప్రయత్నించింది ప్రశాంతి.

కానీ సుమంత్ ఇపుడు చిన్నపిల్లవాడు కాదు, తల్లి తిట్టగానే తలవంచుకుని లొంగిపోవటానికి.

ఈ వయసులో తిరుగుబాటు భావన రెపరెపలాడుతూంటుంది. ఎదుగుతున్న పిల్లవాడిని పిల్లవాడిలా కాదు, ఎదిగిపోయిన పిల్లవాడిలా చూడాలి. కానీ ఆ పరిణతి తల్లిదండ్రులు వచ్చేసరికి కాలం మించిపోతుంది.

పిల్లవాడో అమ్మాయిని ఇష్టపడ్డానని చెప్పగానే తల్లితండ్రులు ఆవేశపడిపోతారు ఆ పిల్లలో వంకలు వెతకాలని ప్రయత్నిస్తారు.

ఇంకా భవిష్యత్తును నిర్ణయించే పెద్ద నిర్ణయాలు తీసుకునే వయసురాలేదని విమర్శిస్తారు.

అప్పుడే ప్రేమేంటని ఈసడిస్తారు.

ఇవన్నీ పిల్లవాడి పట్టుదలను పెంచుతాయి. మామూలు ఇష్టం కాస్తా గాఢం అవుతుంది.

అంటే తల్లిదండ్రులు పిల్లవాడిని పిల్లవాడిలానే చూడటం వల్ల తమకు తెలుసో, తెలియకనో పిల్లవాడిని పెద్దలకు ఇష్టంలేని పనులవైపు తరుముతున్నారన్నమాట.

ఇప్పుడు తన కళ్ళముందు అదే జరుగుతుంటే మౌన ప్రేక్షకుడిలా దాన్ని చూస్తూ నిస్సహాయంగా కూర్చుని ఉండటం శరత్‌కి బాధ కలిగిస్తోంది. ఇందులో ఎవరికీ ఏమీ చెప్పలేదు.

ఒకరిది ఆవేశం.. మరొకరిది నిరసన..

ఆవేశం హద్దులు దాటితే, నిరసన తిరుగుబాటు అవుతుంది.

సుమంత్ తిరుగుబాటు బావుటా ఎగరవేశాడు.

'నేనేమన్నాను? నేను అన్నదానిలో మిమ్మల్ని అవమానించటం ఏముంది? అవును రాత్రి తాగివచ్చాను. దాన్లో తప్పు ఏముంది? ఇప్పుడు అందరూ తాగుతారు. తాగటం తప్పుకాదు. అయినా నేనేమీ తాగుబోతునా? ఫ్రెండ్ బర్త్‌డే పార్టీ అయింది. అందరూ తాగేరు. తాగిన వాళ్ళు చెడ్డవాళ్ళు అనే పాత పనికిరాని భావనను మీ మెదళ్ళలోంచి తొలగించండి. ఫారిన్‌లో అందరూ తాగుతారు. అందరూ చెడ్డవాళ్ళేనా? అయితే అక్కడ అన్నన్ని సత్యావిష్కరణలు ఎలా జరుగుతున్నాయి? అంత అభివృద్ధి ఎలా సాధ్యమయింది? తాగటం తప్పుకాదు. తాగితే చెడ్డవాడుకాదు. తాగటం చెడిపోవటం కాదు. మీ అపోహలు నాపైన రుద్దకండి' అరిచాడు సుమంత్.

అతడి ఆవేశానికి బిత్తరపడి నిలుచుండిపోయింది ప్రశాంతి. ఆమె నోటమాట రాలేదు. సుమంత్ తండ్రివైపు తిరిగాడు.

'నాన్న తాగడు. అంతమాత్రాన నాన్న మంచివాడా? గొప్పవాడా? ఎప్పుడూ పుస్తకాలు చదువుతూండటం, ఎవరినీ కలవక పోవటం మంచితనమా? గొప్పతనమా? ఏరీ నాన్నకి ఒక్క ఫ్రెండున్నాడా? బయట ప్రపంచంలో ఏం జరుగుతోందో తెలుసా? నాన్న కొలీగులే ఎంతమంది ఎంతెంతగా డబ్బులు సంపాదిస్తున్నారో తెలుసా? అందరూ తాగుతారు. స్నేహం చేస్తారు. వ్యాపారాలు చేస్తారు. ఎదుగుతారు. నాన్నలా ఓ మూల ఎదుగూ బొదుగూ లేకుండా ఉండిపోరు. నన్నూ అలా ఏకాకిలా అవమంటావా? నేను అలాకాను. నాకు ఫ్రెండ్స్ కావాలి. ఎదుగుదల కావాలి' శరత్‌కు నవ్వు వచ్చింది. మనసులో నవ్వుకున్నాడు.

ఓడిపోయిన దానిలా ప్రశాంతి శరత్ వైపు తిరిగింది.

'వాడలా మాట్లాడుతుంటే, బెల్లం కొట్టిన రాయిలా మౌనంగా వింటుండిపోతారేంటి? నోరిప్పరేమిటి? మంచి చెడు చెప్పరేమిటి? తాగుడు అలవాటయితే ఎలా చెడిపోతారో చెప్పండి' అరిచింది ప్రశాంతి.

శరత్ కొడుకు వైపు చూశాడు.

జాలిగా అనిపించింది.

వాడి తరానికి తగ్గట్టు వాడు ప్రవర్తిస్తున్నాడు.

తమ తరం పరిధిలో తాము ఆలోచిస్తున్నారు.

అవును. తమ తల్లిదండ్రులు తమకు రాముడు దేవుడు, ఆదర్శం అని నేర్పించి, ఈ తరానికి సమాజం రావణుడు దైవం, శూర్పణఖ ఆదర్శం అని నేర్పుతోంది. ఏ తరానికి ఆ తరానికి తగ్గ విలువలు ఉంటాయి. వ్యాకరణం ఉంటుంది. లేచాడు శరత్.

'వాడు చిన్నపిల్లవాడు కాదు. మంచి చెడు తెలుసుకోలేని విచక్షణ లేని వాడు కాదు. వాడికి నువ్వూ నేనూ చెప్పాల్సిన పనిలేదు. వాడి మనస్సుకు మంచి చెడు తెలుస్తుంది. ' మృదువుగా అన్నాడు. 'వాడంతట వాడు తెలుసుకోలేకపోతే ఎంత చెప్పినా తెలుసుకోలేడు' అన్నాడు.

సుమంత్ నిరసనగా చూశాడు శరత్‌వైపు.

ప్రశాంతి ఆశ్చర్యంగా చూసింది శరత్‌వైపు.

మౌనంగా తన గదిలోకి నడిచాడు శరత్. రేడియో 'ఆన్' చేశాడు. పాట వస్తోంది.

తార మన్ దర్పణ్ కహెలాయే

భలే, బురే, సారే కర్మోంకో దేఖే ఔర్ దిఖాయే..

నీ మనస్సు అద్దంలాంటిది. మంచి చెడు కర్మలన్నిటినీ చూస్తుంది. చూపిస్తుంది.

మన్ హి దేవతా, మన్ హీ ఈశ్వర్

మనసే బడా నాకోయీ,

మన్ ఉడియారు, జబ్ జబ్ ఫైలే

జగ్ ఉడియారా హోయే

ఇస్ ఉజ్‌లే దర్పణ్ పర్ ప్రాణీ, ధూల్ న జమ్‌నేపాయే

మనస్సే దేవత. మనస్సే ఈశ్వరుడు. మనస్సును మించినదేదీలేదు. మనస్సు జ్ఞానమనే వెలుగుతో నిండితే, ఆ వెలుగువల్ల జగత్తు వెలుతురుమయమవుతుంది. ఇలాంటి వెలిగే దర్పణంపైన ధూళి నిండనివ్వద్దు.

'ఏంటి సార్ పార్టీకి వెళ్ళలేదా?'

తిరిగి చూశాడు శరత్.

పక్కన కూర్చుని చనువుగా అడిగింది మాధవి.

'అదేమిటి, పెళ్ళికి వెళ్తానన్నారు? మధ్యాహ్నం రానన్నారు, అప్పుడే వచ్చేశారు?' అడిగాడు శరత్.

మాధవి కళ్ళల్లో సన్నని నీటిపొర తళుక్కుమని మెరిసింది.

'సార్.. నాకు మాట్లాడాలని ఉంది. మనం కాఫీ తాగుదామా?' అడిగింది. ఒక్క క్షణం ఆలోచించాడు శరత్. 'సరే' అన్నాడు.

'ఒక్క రిక్వెస్ట్ సార్' అంది.

ఆమె వైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు శరత్.

'ఇక్కడకాదు సార్.. బయటకు వెళ్దాం. ఇక్కడ మనం కాఫీతాగుతూ మాట్లడటం ఎవరయినా చూస్తే గొడవలయిపోతారు. ఎవరేమన్నా నాకు బాధలేదు. కానీ .. అనవసరంగా మీరు బాధపడతారు. '

'మరి?'

'తాజ్‌కు రండి' అని చరచరాలేచి వెళ్ళిపోయింది.

శరత్‌కు గమ్మత్తుగా అనిపించింది.

తన జీవితంలో ఓ అమ్మాయి తనని 'కాఫీ'కి పిలవటం ఇది మొదటిసారి.

ఆ పిలవటం బహుశా తన భుజం ఆసరాగా కన్నీరు కార్చటానికి.

'వెళ్ళాలా? వద్దా?' ఆలోచించాడు.

ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాడు. లేచాడు.

శరత్ వచ్చేసరికి, అందరికీ దూరంగా, ఇద్దరే ఎదురు బదురుగా కూర్చోగల టేబుల్ వద్ద కూర్చుని కనిపించింది మాధవి.

ఆ హోటల్ గది మొత్తం ఆమె వల్ల పూలతోటలా మారినట్టు అనిపించింది శరత్‌కు. వెయిటర్లే కాదు, కొద్ది సంఖ్యలో ఉన్న కష్టమర్లు కూడా ఉండి ఉండి ఆమె వైపు దొంగ చూపులు చూస్తూండటం గమనించాడు శరత్.

ఇంత అందమైన అమ్మాయి ఎదురు చూస్తున్న ఆ అదృష్టవంతుడు ఎవరోనని అందరూ ఆత్రంగా, అసూయతో ఎదురు చూస్తున్నట్టు అనిపించింది శరత్‌కు.

అందరూ తనని అసూయగా చూస్తారనిపించింది.

గర్వంగా అనిపించింది. అంతలో నవ్వొచ్చింది.

గర్వం ఎందుకు?

అంతలో అతనికి ఓ ఆలోచన వచ్చింది.

తన తరం పుట్టినప్పటి నుంచీ తమకు ప్రేమ భావనలు నవలలు, సినిమాల నుంచి అందుతూ వచ్చింది. కానీ తన తరం తిరుగుబాటు తరంకాదు. అలాగని, మరీ దేవదాసులాంటి బుద్ధిగా చెప్పినట్టు విని బాధలను బాటిళ్ళలో దింపి నాశనమయ్యే తరమూ కాదు.

దాంతో తమ తరంలో కొందరు ప్రేమ వివాహాలు ధైర్యంగా చేసుకున్నారు.

వారిని నిరసిస్తూ, రహస్యంగా వారివైపు ఆరాధనగా, అసూయతో చూస్తూ తల్లితండ్రులు చూసిన అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకుని సుఖంగా జీవిస్తున్నవారే అధికంగా కల తరం తమది.

కానీ తమలో ప్రేమరాహిత్య భావన, సినిమాల్లోలా ఓ ప్రేయసి లేకపోవటం, పార్కుల్లో, హోటళ్ళలో కలవటం లాంటి ప్రేమరాహిత్య భావన అంతర్గతంగా, అంతరంతరాల్లో ఉంది.

ఆ నిరాశను అణచిపెట్టి జీవితం సాగిస్తున్న తరం తమది. ధైర్యవంతుల వైపు అసూయగా చూస్తూ, అమ్మాయిలతో స్వేచ్ఛగా మాట్లాడి, తిరగగలిగే వారిని ఆరాధిస్తూ, వారి గురించి చెడుగా ఊహించి మాట్లాడి సంతృప్తి పడే తరం తమది.

అటు పాతను వదలలేక, కొత్తను పూర్తిగా ఆహ్వానించలేక పాత, కొత్తల నడుమ ఊగిసలాడే తరం తమది.

అందుకే మాధవి తనకోసం ఎదురుచూస్తున్న భావన ఆనందం కలిగిస్తోంది. రొమాంటిక్ భావనలకు ఊపిరి పోస్తోంది.

కానీ ఆమె తన మీద ప్రేమతో తనకోసం ఎదురు చూడటం లేదని తెలుసు. ఆమె తన గోడు వెళ్ళబోసుకోవటానికి, వినే చెవుల కోసమే తప్ప అర్థం చేసుకుని స్పందించే హృదయం కోసం ఎదురు చూడటం లేదనీ తెలుసు.

అంతేకాదు, తనకు వివాహమయిందని భార్య, ఎదిగిన పిల్లలున్నారనీ తెలుసు. తన భార్య ఇలా మరో వ్యక్తికి గోడు వెళ్ళబోసుకుంటే హర్షించలేదనీ అతడికి తెలుసు. 'కానీ.. ఏదో భావన ఈ ఆలోచనలన్నిటినీ కప్పిపుచ్చింది.'

మాధవి పిలవగానే పరుగెత్తుకు వచ్చేట్టు చేసింది.

శరత్ ఎదురుగా వచ్చి కూర్చోగానే అడిగింది మాధవి.

'అందరూ నా గురించి ఏమనుకుంటున్నారో నాకు తెలుసు. మీరేమనుకుంటున్నారు నా గురించి?'

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments